STANISŁAW

MONIUSZKO

PIEŚNI WYBRANE

II
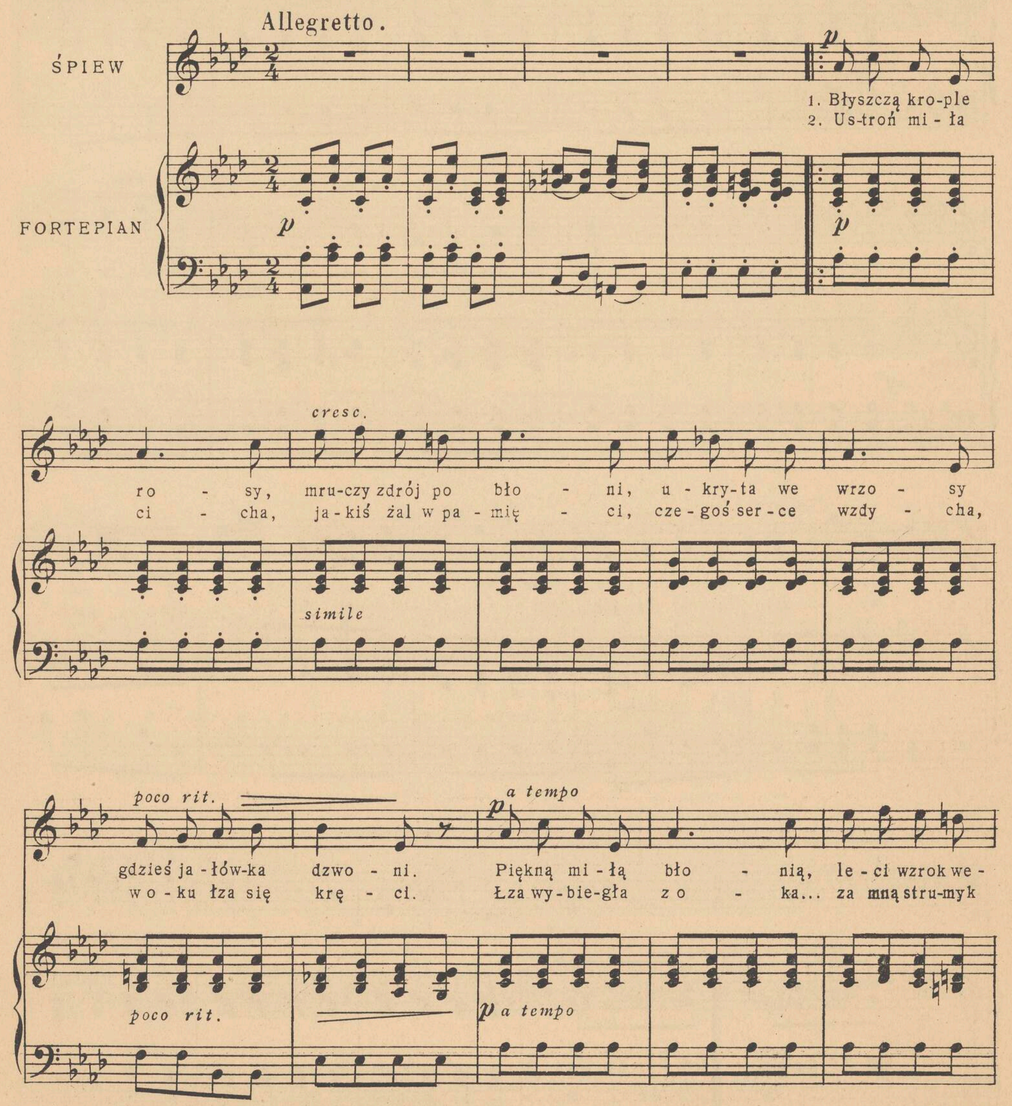

1929

TOWARZYSTWO WYDAWNICZE
MUZYKI POLSKIEJ

44/52

WIOSNA.

Słowa S. WITWICKIEGO. ST. MONIUSZKO.

BIBLIOTEKA M. KELLERA TNP
Muz. 383

so - ło, w ko-ło kwia-ty wo - nią, kwi-tną ga - je w ko - ło.
śpie - wa, do mnie się z wy - so - ka sko - wro - nek od - zy - wa.

poco rit.

mf

Paś się, błą-kaj trzod - ko, ja pod ska-łą sią - dę piosnkę lu - bą,
Lot roz-wi-ja chy - ży, led-wo wid-ny o - ku, co-raz wy - żej,

mf

poco rit.

a tempo

słod - ką śpiewać so-bie, śpie - - wać so-bie bę - dę.
wy - żej... zgi-nął już, ach zgi - - nął już w o - bło - kach.

a tempo

1. 2.

poco rit.

Nad po - la, nad ni - wy jeszcze piosnkę

poco rit.

a tempo

gło - si, i zie - mi śpiew tkli - wy do nie - bios za - no - si,

a tempo

molto rallent. e cresc. *f* *p*

zie - mi śpiew aż do nie - ba za - no - si do

molto rallent. e cresc. *f* *p*

pp *a tempo*

nie - - - - bios, do nie -

p

bios za - no - si.

p

DO ODDALONEJ.

Słowa GOETHEGO.
Przekład W. GRZYMAŁOWSKIEGO.

ST. MONIUSZKO.

Andante.

ŚPIEW

FORTEPIAN

I tak stra - ci - łem już cię z o-czu

mo - ich, ju-żeś, o lu - ba, znik-ła w inne stro-ny; a - le w na-wy - kłem u - chu do słów

two - ich brzmi jeszcze głos twój pieszczo - ny. Tak jak na - próż - no sko-ro błyśnie

dzio - nek, w powietrzu śle - dzi pod - różne - go o - ko; kie-dy na nie - ba błę-ki-cie wy-

TOW. NAUKOWE BIBLIOTEKA JAGIELLOŃSKIEGO W PŁOCKU

so - ko śpie-wa gdzieś nad nim sko-wro - nek, tak próżno śle - dzę o-czy - ma do -

ko - ła przez las przez po - la, od ga-ju do zdro - ja, za to-bą każ - da piosnka mo - ja

wo - - ła: wróć mi się ko - chan-ko mo - - - ja!

wróć mi się ko-chan - ko mo-ja!

RYBKA.

Słowa J. KORSAKA.

ST. MONIUSZKO.

Allegretto.

SPIEW

FORTEPIAN

Źli lu - dzie mię pła - wi - li, w wodzie u - to -

pi - - li. Je-stem so-bie ryb - ką. Jas - kół - ka po nad wo - dą

la - ta przed nie-po-go-dą. Mknie po fa-lach szyb - ko. . Plusk! plus-nę - ła

wo - da! La la la la la la la la la la! Jes - tem so - bie

Più mosso.

ryb - ką. La la la! Wir mię

chwy - ta, ja pły - nę, za mną fa - le wrą si-ne. Ach

simile

jak - że tu chłod - - no.

Wciąż mię ło - wią ryb sta - da. Zimny dreszcz mię na -

simile

pa - da. Ach jak - że tu chłod - no, jak - że tu chłod - no!

Śmiech lu - dzi brzmi zda - - -

- - - la. La la la la la la la la La! Jes - tem so - bie ryb - ką!

La la la la la la la la la.

SWATY.

Słowa E. WASILEWSKIEGO. ST. MONIUSZKO.

Allegro.

ŚPIEW

FORTEPIAN

Wli - stecz - ki ma - li - na, za krewnych dziew - czy - na, da - rem - nie,

da - rem - nie cho-wa się przed swa - chem; ma-li - nę zer - wie - my,

poco rit.

dziewczę na - mó - wie - my.

poco rit.

p a tempo

p

Cho-rą - giew - ka błyś - nie, nad ro - dzi - ca da - chem

tr

p

mf

f

cho-rą - giew - - ka błyś nie nad ro - dzi - ca da - - chem.

f

p

ff

sf

p

Cze-mu pić się wzbra - niasz, o - czę-ta za - sła - niasz, a z bo-ku

p

p

f

z u - ko - sa spo- -gią - dasz na Sta - cha? Le-piej się u - śmie - chaj,

f

kie - lisz - ka nie nie - chaj.

p

p

Kie-dy wo - la Bos - ka, na - pij się do swa - cha!

p

f

Kie-dy wo - - la Bos - ka, na - pij się do swa - cha!

rit. a tempo

f

rit. a tempo

ff

sf

KRAKOWIACZEK.

Słowa E. WASILEWSKIEGO: ST. MONIUSZKO.

Allegro.

ŚPIEW

mf

1. We - sół i szczę - śli-wy
2. Z czap - ki pa - wie pió-ro
3. W ko - ło szu - mi zbo-że

FORTEPIAN

mf p

kra - ko-wia - czek ci ja, a mój ko - nik si - wy
bar - wa-mi się mie-ni, jak dzio-nek za chmu-rą
kła - nia mi się kło-sem, kie - dy zbio - rę z o - rzę

Più mosso.

f

raź - no się u - wi-ja. U - wi-jaj się raź - no bież!
gdy go świt ru - mie-ni. Du - mnie bły - szczy pa - wi puch,
to po-brzęknę trzosem. A dziewczę - ta ca - łej wsi

f

Biblioteka TNP

ko - pyt - ka - mi o - gnia krzesz!
i ja dum - ny i ja zuch!
bę - dą się przy - mi - lać mi!

ff

Piu lento

Cza - pecz-ka czer - wo - na
Kra - ko-wia-czek ci ja
I ta, i ta ład - na

3

rit.

p

na gło-wie mi pło-nie, po - ka-zu - je o - na
pę - dzę so - bie żwa-wo, kto mnienie wy - mi - ja
lecz ich próż-ne chę-ci, o boć mnie już żad-na nie

f con anima

że mi go - re wło - nie; go - re ser-ce pę - dzi koń,
plu - nę w twarz ku - rza - wą; bo ja pan bo ja król,
zwa - bi, nie znę - ci; jed - no tyl-ko ser - ce mam,

f

p

ff lento assai

a dziewczy - na klas-ka w dłoń, go - re ser-ce, pę - dzi koń,
śród zie - lo - nych niw i pól, bo ja pan, bo ja król,
jed - ną tyl - ko Hal-kę znam, jed - no tyl-ko ser - ce mam,

3

p

ff

a dziew-czy - na klas-ka w dłoń.
śród zie - lo-nych niw i pól.
jed - ną tyl - ko Hal-kę znam.

Tempo I.

mf

sf

KOZAK.

ST. MONIUSZKO.

Andantino.

ŚPIEW

FORTEPIAN

Tam na gó - rze ja - wor sto - i
Przy - szła mat - ka, przy - szła mat - ka,
„Pro - szę mat - ko, pro - szę mat - ko

ja - wor zie - lo - nień - ki, Gi - nie ko - zak w cu - dzej stro - nie,
przy - szła ma - tu - leń - ka, O - bró - ci - ła bla - de li - ca
pię - knie po - cho - waj - cie, Niech we wszystkie bi - ją dzwo - ny

ko - zak mło - dziu - sień - ki. „Gi - nę, gi - nę w cu - dzej stro - nie,
prze - ciw sy - na - leń - ka: „O - tóż wi - dzisz mój sy - ne - czku,
wor - gan mi za - graj - cie, Nie - chaj tył - ko nie cho - wa - ją

a tempo più lento

śmierć mi o - czy tu - li, pro - szę cie - bie, mo - ja mi - ła,
mo - je dro - gie dzie - cię! nie słu - cha - łeś oj - ca, mat - ki,
cmen - tar - nia - ne dia - ki, je - no sa - me U - kra - ińskie

do - nieś to ma - tu - li, pro - szę cie - bie, mo - ja mi - ła,
ta - kież two - je ży - cie, nie słu - cha - łeś oj - ca, mat - ki,
grze - bią mnie ko - za - ki, je - no sa - me U - kra - ińskie

do - nieś to ma - tu - li.“
ta - kież two - je ży - cie!“
grze - bią mnie ko - - za - ki.“

a tempo *a tempo*

DĄBROWA.

Słowa J. CZECZOTA. ST. MONIUSZKO.

Andantino.

ŚPIEW

FORTEPIAN

1. Oj dą - bro-wo, dą-bro-weczko, masz dob-re-go pa - na; trze-ma bar - wy
2. Jed-na bar-wa zie-lo-niut-ka, wsze-mu świa-tu lu - ba, dru-ga żół - ta,
3. Trzecia bar-wa bia-lu-sień-ka, chłodem świa-tu zna - na, oj dą-bro - wo,

w jednym ro-ku by-wasz przy-o - dzia - na, trze-ma bar - wy w jednym ro - ku
smutna świa-tu, jak ża-ło-ba gru - ba, dru-ga żół - ta, smut-na świa-tu,
dą-bro-weczko, masz dob-re-go pa - na, oj dą-bro - wo, dą-bro - wecz-ko,

by - wasz przy-o - dzia - na.
jak ża - ło - ba gru - ba.
masz dob-re - go pa - na.

STARY HULAKA.

Słowa J. PRUSINOWSKIEGO. ST. MONIUSZKO.

Con anima.

ŚPIEW

FORTEPIAN

1. Hej bo-daj to daw-ne cza - sy
2. Dziś już nie to! nie to zgo - ła,
3. A też tań - ce! wstyd po - wie-dzieć!
4. Hej, bo-daj to daw-ne cza - sy!

cresc.

daw-ne bur - dy i ha - ła - sy! człowiek dob - rze ja - dał pł - jał,
świat jak kruchta al - bo szko - ła, mia-sto sza - bel trzcin-ki no - szą,
już-by le-piej by - ło sie-dzieć, al - bo klę - czeć na po - ku - cie,
daw-ne bur - dy i ha - ła - sy! człek nie her - lał i nie zie - wał,

i to sza - blą w krzyż wi - wi - jał, to ho - łub - ce bił wob - ca - sy,
a na o - biad gdy za - pro - szą, to nie tyl - ko głod - niu - teń - ki,
niż po - su - wać but po bu - cie, w har - mo - nij - nym ni - by to - ku,
lecz żył, ba - wił się i śpie - wał: „hu - laj du - sza, bez kon - tu - sza,

a tempo

hej bo-daj to daw-ne cza - sy, bo-daj daw - ne cza - sy!
a - le wsta - niesz trzeźwiuteń - ki, wstaniesz trzeźwiu - teń - ki!
bez ho-łub - ca i pod-sko - ku, w harmonij - nym to - ku!
szu-kaj pa - na bez żu-pa - na, szukaj bez żu - pa - na!"

a tempo

WYBÓR.

Słowa J. CZECZOTA. ST. MONIUSZKO.

Allegretto.

ŚPIEW

FORTEPIAN

1. Tu ze wsi trzech mło - dzień - ców do mnie się u -
wzdy - cha, ser - ce o - fia -
tu - lu ni te - mu, ni

da - je: ten pie-nią-dze li - czy, tam-ten za mną sta - je,
ru - je. Trze-ci po-de - drzwia - mi rę - ce za - ła - mu - je,
te - mu, niech się ja do - sta - nę u drzwi pła - czą - ce - mu,

rallentando *a tempo*

ten pie-nią-dze li - czy, tam ten za mną sta - je.
trze-ci po-de - drzwiami rę - ce za - ła - mu - je.
niech się ja do - sta - nę u drzwi pła - czą - ce - mu.

rallentando *dim.* *a tempo* *pp*

1. 2. 3.

2. I sto - jąc cięż - ko
3. O nie daj mnie ma -

poco rit. *p* *a tempo*

KOSZYKARZ.

Słowa A. PŁUGA. ST. MONIUSZKO.

Allegretto.

ŚPIEW

FORTEPIAN

mf

Oj da da - na! oj da - na!
Oj da da - na! oj da - na!
Sno - pek dru-gi i trze - ci

mf *p*

ro - ki - ci - no ko - cha - na! wij że mi się o - cho - czo pod mą rę-ką
ro - ki - ci - no ko - cha - na! wij że mi się o - cho - czo pod mą rę-ką
na raz je-den wy - ło - żę, aż się wiel - ki kosz skle - ci, co w nim bę-dą

ro - bo - - - czą. Zgi - naj ra - da
ro - bo - - - czą. Ja twe wiotkie
wiać zbo - - - że. Rę - ka skrzętnej

p *p* *p*

twe prę - ty, bo cię świe-tny los cze - ka. bo ty sprzętem nad sprzę - ty
prę-ci - ki w różne bar-wy o - zdo - bię, a z nich cu-dne ko - szy - ki
go-spo - si niech nim wstrząsa niech mio - ta, niech wiatr ple-wę u - no - si,

będziesz we czci u człe - - ka. Pod u-bo-gą, pod strze - chę
na dziw lu-dziom po ro - - bię; Z nie-mi, la-tem, we świę - ta,
niech pszenicz-ka lśni zło - - ta. Niech z pod pło-tów, z pod-da - szy,

pójdziesz słu-żyć krze-wi - no, w to - bie swo-ją po-cie - chę ma-tka zło-ży
zbierać słod-kie ja - go - dy, ho - że na-sze dziewczę - ta w las po - le-cą
spadnie ca-ły rój pta - szy nie-chaj ziar-no po ziar - nie chwy-ta z bo-ku

je - dy - ną. I u-pie-ści
w za-wo - dy. Ja-gód peł-no
bez-kar - nie. Świę-ta Bo-ża

u - tu - li, i od zmierzchu do ra - na śpie-wać będzie: „oj lu - li!“ Oj ta da-na!
do-ko - ła, toć to ra-dość! u-cie-cha dźwięczy piosnka we-so - ła, dźwięczą, śmieją
o-pie - ka jest i dla nich na nie-bie, Ten co ży-wi człowie - ka wie i o - ich

oj da - na, Oj da - na!
się e - cha, Oj da - na! ro - ki-ci - no ko-cha - na! oj da - na! oj da - na!
po-trze - bie! Oj da - na!

ro-ki-ci - no ko-cha - na.

Jesz - cze chwila, pół chwi - li, ot, i skończę ro-bo - tę z wiotkich two-ich

ba-dy - li ma-tę so-bie u-plo - - - tę.

Na niej spocznę po tru-dzie du-szę zdawszy w moc Bo-żą: z niej po-czci-wi mię lu-dzie

zdjąwszy w trumnę po-ło - - żą I zie-lo-nym roz-do - łem,

gdziem ro-ki-tę ciął ko - są na mo-gił-ki za sio - łem na swych barkach

po - nio - są A ty wte-dy,

jak u - miesz, gdy wiatr list-ki twe wzru - szy, za spo - czy-nek mej du - szy

mo-dli-tew-kę za-szu-misz. Oj da - na! ro - ki-ci-no ko-cha - na!

Oj da-na! oj da-na! ro - ki-ci-no ko-cha - na!

LIRNIK WIOSKOWY.

(Drugi)

Słowa WŁ. SYROKOMLI. ST. MONIUSZKO.

Allegretto.

ŚPIEW

FORTEPIAN

pp

p

Li - ro ty mo - ja

pp

śpiew - na, z cza - ro - dziej - skie - go drew - na! nie - bez - piecz - neś na -

mf

rzę - dzie! Jak - by w pie - kle, jak w nie - bie, kto się

p

do - tknął do cie - bie, wie - cznie pa - mię - tać bę - dzie!

mf

Wnet go dum - ka u - nie - sie, wnet ser - cu ko - chać

p

chce się i tę - skno - ta o - gar - - - nie. Tyś

mf

po - ka - ra - niem Bo - żem, z to - bą jak z o - strym no - żem nie żar -

to - wać bez - kar - - nie.

Poco piu lento.

Bo no - że

cia - - ło bo - dą, a piosn-ka du - szę mło - dą jak - by

os - trzem prze - ni - ka, a gor - sza jesz - - cze

bie - da, że świat i wia - ry nie da, co tam w du - szy lir -

ni - ka! Co o - ni wie - dzieć mo - gą,

że mi tak w piersiach bło - go, że mnie tak chęt - ka bo - dzie

grać, od ser - ca grać wie - le, Pa - nu Bo - gu w ko -

ścia - le, do - brym lu - dziom w go - spo - - -dzie!

Tempo I.

Grać przed mo - ją je -

dy - ną, niech ją piosn - ki ob - wi - ną, niech ją dźwię - kiem o -

to - czą, czy pra - cu - je we żni - wa, czy po

pra - cy spo - czy - wa, czy się ba - wi o - cho - czo.

Patrz-cie! patrz - cie na dzie - wę mo - ją! przy niej się

chłop - cy ro - ją, śmie - szne lu - dzi - ska! Je - den

wą - sem się chwa-li, dru-gi mie - czem ze sta - li, trze-ci

un poco più mosso

sre - brem po - ły - - - ska. Mnie

.wię - cej Bóg prze - zna - cza, znaj

co to har - dość śpie-wa - cza! Przed ni - kim nie

zni - żę ni pie - śni, ni gło - - - wy,

har - - dy lir - nik wio - sko - - -

wy! Ja lir - nik wio - sko-wy, sko - nam gra - jąc na

li - rze.

Presto.

PRZĄDKA.

Z francuskiego
przekład P. MASZYŃSKIEGO.

ST. MONIUSZKO.

ŚPIEW

FORTEPIAN

Con moto.

p

1. Wi - - cher świ - szcze ko - ło
2. Myś - - lą daw - ne la - ta
3. Wiatr po - ru - sza o - kien -

pp

do - mu, wży - łach styg - nie krew,
go - ni, ty - le przesz - ło ich,
ni - ce, krze - sze z og - nia skry,

cresc.

mf

ni po - pra - wić o - gnia ko - mu, ni do - rzu - cić
nie po - wró - cą dob - re do niej, nie ża - łu - je
sta - rej prząd - ce na źre - ni - ce nie przy - cho - dzą

mf

mf

drzew. Sta-ra prząd - ka gło - wą trzę - - sie,
złych. Sta-ro - wi - na gło - wą trzę - - sie,
sny. Wy-pat - ru - je bla - de o - - czy,

p sempre legato

mp

wi - jąc z mot - ka nić łza o - siad - ła
wi - jąc z mot - ka nić łza o - siad - ła
wi - jąc z mot - ka nić smu - tek wąt - łe

p

jej na rzę - sie:
jej na rzę - sie:
ser - ce tło - czy:
} źle za dłu - - go żyć.

poco rit. a tempo

Źle za dłu - go żyć.

poco rit.

mf a tempo

pp

NAD NIDĄ.

Słowa W. WOLSKIEGO. ST. MONIUSZKO.

Moderato.

ŚPIEW

FORTEPIAN

1. Nad Ni - dą, nad Ni - dą
2. A ko - szul - ki na niem
3. Zmar - ło bied - ne dzie - cię,

du - żo lu - du sta - ło, pa - trzą że na brzegu le - ży mar - twe dziecka
by - ły haf - to - wa - ne, zło - ty krzy - żyk na sznurecz - ku, bu - ci - ki skó -
od ra - na nie żyje, py - tam wszystkich: a nie wie - cie czy - jeż by to

cia - ło, mar - twe dziec - ka cia - ło.
rza - ne, bu - ci - ki skó - rza - ne.
by - ło? czy - jeż by to by - ło?

Ać nie na - szych nie - wiast, bo te ma - ją cno - tę że - by tak nie

po - rzu - ci - ły ma - łe - go sie - ro - ty, ma - łe - go sie - ro - ty.

W da - li na goś - ciń - cu ka - re - ta dud -

ni - ła a wniej pięk - na, młoda pa - ni o - czy chustką kry - ła, o -

Poco min mosso.

czy chust-ką kry - ła. Spoj-rza-ła nad

molto cresc. *molto rallentando*

Ni-dę że nas ty - lu sta-ło; jak spojrza - ła... po - je - cha - ła!...

cresc. *molto rallent.*

a tempo

i da - lej dud - nia - ło, i da - lej dud - nia - ło.

a tempo

Poco meno

Wzie-liś-wa dzie - ci - nę, do-łek wy- grze - ba - li,

prze-że-gnaw-szy po-nad rze - ką wzie-mię po-cho - wa - li, wzie - mię po - cho-

Lento.

wa - li. Za-smutni - liś - wa się

pa-robki i dziewki. Rosnąć mu tam na mo-gi - le chwasty i po - krzyw-ki, chwas-

rallentando

- - ty i po - krzyw-ki.

SOŁTYS.

Słowa WŁ. WOLSKIEGO. ST. MONIUSZKO.

Allegro.

ŚPIEW

FORTEPIAN

mf

ff

f *mf*

„Zaw-dy w miej-scu żąć i młó-cić, cza-sem w karczmie się po-kłó-cić,
„Oj soł-ty-sie, ja-bym o-to mo-rzem pły-nął też z o-cho-tą,

f

mf

mar-nić mło-dy wiek! mar-nić mło-dy wiek!
hen, na dru-gi ląd, hen, na dru-gi ląd.

mf

f *f*

Le-piej tak jak wy, soł-ty-sie, hen, za mo-rze włó-czy-li się,
A o-tarł-szy się po świe-cie, toć-bym in-nem o-kiem prze-cie

f *f*

rallent.

f

to też z was i człek! to też z was i człek!“
spoj-rzał na ten kąt, spoj-rzał na ten kąt.“

f *rallent.*

Più lento.

mf

„A-no, już ci człek by-wa-ły, bo mi nie-raz wi-chry gra-ły
„A-no, je-śli nie dla chle-ba, to i co ci za po-trze-ba

mf

i hu - ra - gan grzmiał i hu - ra - gan grzmiał!
szu - kać ob - cych dróg szu - kać ob - cych dróg!

più Allegro.

A - lem ry - chło, pó - ki mło - dy
Ej - że bra - cie! tu na ro - li

wra - - cał na - - zad do za - gro - - dy
po - - le - psze - - nia szu - - kaj do - - li

bom o zie - mię dbał, bom o zie - mię dbał!“
do - po - mo - że Bóg. do - po - mo - że Bóg!“

MACIEK.

Słowa T. LENARTOWICZA. ST. MONIUSZKO

Allegro con fuoco.

ŚPIEW „Hej, do tań - ca

FORTEPIAN

Più lento.

dzie - wu - chy! Graj - ze dud - ko Jaś - ko - wa! Cóż to graj - ku?

Tempo I.

cyś ty głu - chy, ze tak sie - dzis jak - by so - wa? A - no zy - wo

Moderato.

Allegro.

do li-cha, cóż to wam się psy-da-ło! Każ-den sie-dzi, każ-dy

Moderato.

wzdy-cha... Cy złe lu-dzi spę - ta-ło! Bar-tek z bo-ku po -

Più lento.

zie-ra, łzy rę - ka-wem o - cie-ra, a dzie-wu-chy, pa -

Tempo I.

rob-cy, jak nie swo-i, jak-by ob-cy." Gdy tak Ma-ciek o-cho-czy,

każdy przetarł swe o - czy, a Jan sta-ry z za-sto-ła: „graj-ze graj-ku!" za -

Allegro.

wo - ła Chwy - cił Jó - zef za ba - sy,

cres

cen - do

żwa - wo smy-kiem po - to - czył, o - gnia da - ły ob - ca - sy,

Ma - ciek wta-niec wy-sko - czył: „Oj, ta da-na, oj! da - na,

do - loz mo - ja ko - cha - na! oj! ta da - na, oj, da - na!

do - loz mo - ja ko - cha - na

Cóż to? Cóż to Jaś-ko

tak smut - nie? we - so-łe - go niech u - tnie! bo ja na złość mu-zy - kom

śmie-je się i wy - ksy - kom: Oj ta da-na, oj da - na! do - loz mo-ja

ko-cha - na! oj ta da-na, oj da - na! do - loz mo-ja ko-cha - na!

rallent.

a tempo

Co mam nie być we - so - ły! kiej mi zde - chły dwa wo - ły?

nie-chaj zdy-cha - ją so - bie przez to wpo-łu nie ro - bię, je - now karcmie

tań-cu - ję, we - se-lę się, ra-du - ję; oj ta da-na oj da - na!

più lento

do - loz mo-ja ko-cha - na! oj ta da-na oj da - na! do - loz mo-ja

cres - - - - cen - - - -

ko-cha - na! oj ta da-na oj da - na! do-loz mo-ja ko-cha - na!

cres - - - - cen - - - -

- - - do

mo-ja do-lo ko-cha - na do-loz mo-ja ko-cha-na.

- - - do

a tempo

Co mam nie być we - so - ły! spa - li - ły się sto - do - ły? kło-pot so-bie

nie za - dam, kę-dy zbo-ze po skła-dam: bo je gra-dy zło-zy - ły

po - cię - ły i zmło-ci - ły; oj ta da-na oj, da - na! do-loz mo-ja

ko-cha - na! Co mam nie być we - so - ły! mój ma-ją - tek

dwa do - ły, a wo - nych do-łach zo - na z ma-łem dzieckiem zło-zo - na.

Oj ta da-na, oj da - na! do - loz mo-ja ko-cha - na! oj ta da-na oj da - na.

do - loz mo-ja ko-cha - na! Oj ta da-na, oj da - na! do-loz mo-ja ko-cha - na

oj ta da-na, oj da - na! do-loz, do-lo ko-cha - na! mo-ja do-lo

ko-cha - na, do-lo mo-ja ko-cha-na!

oj da-na! do-loz mo-ja ko-cha-na! Oj ta da-na, oj da-na! do-loz mo-ja

Allegro moderato.

ko-cha-na.“ Gdy tak śpie-wa o-chot-nie, cóż to graj-ko tak

pot-nie, kro-pla z kro-pli przez o-czy z twa-rzy graj-ka się to-czy; znać się zma-chał od

gra-nia, skrzypki rzu-cił, po-dep-tał, o-tarł li-ce suk-ma-ną i coś mru-czał i

Graj-ze dud-ko we-so-ło!

toć nikt na mnie nie wo-ła, nikt nie ce-ka stę-sknio-ny, w mej cha-łu-pie

spa-lo-nej; Zy-wa du-sa nie zą-da, pró-zno cłek się o-glą-da,

più lento

wię tań-cu-je naj-sce-rzej, ju-tro pój-de w zoł-nie-rzy. Oj ta da-na,

lento *p*

szep-tał. A dziewki się spła - ka - ły, że skrzypki grać prze - sta - ły, a dziew-ki się spła-

p

lento

pp

Tempo I un poco più lento.

pp

ka - ły, że skrzypki grać prze - sta - ły. „Bądźcie zdrowi,

pp

pp

p

wy sta - rzy, nie-chaj Pan Bóg wam da - rzy! a gdy skrzypków nie sta - ło,

p

by się w kar - cmie hu - la - ło, śpie-wam so-bie: oj da - na!

mf

f

mf

mf

do - loz mo-ja ko-cha - na! oj ta da - na, oj da - na! do - loz mo-ja

mf

p

pp Sostenuto

ko - cha - - na! oj ta da - na,

pp

oj da - - na do - loz mo - ja

p

ko - - cha - - - na! oj ta da - na,

pp

oj da - - - na! do - loz mo - ja

oj da - - - - na!

oj da - - - - -

- na!"

pp

Lit. J. Konarzewski w Warszawie.

T.W.M.P.
8.

Biblioteka
TNP
im. Ziemięcin

Wydawnictwa Towarzystwa

Les éditions de la Société

1. **Stanisław Moniuszko.** Pieśni wybrane (tekst polski).

ZESZYT I.

Wilija. Dziadek i babka. Łuli. Kotek. Kochać. Dwa krakowiaki. Mazurek. Kłosek. Kwiatek. Żal dziewczyny. Prząśniczka. Morel. Znasz-li ten kraj. Pielgrzym. Tren dziesiąty. O Zosi sierocie. Polna różyczka.

ZESZYT II.

Wiosna. Do oddalonej. Rybka. Swaty. Krakowiaczek. Kozak. Stary hulak. Dąbrowa. Wybór. Koszykarz. Lirnik wioskowy (drugi). Prządka. Nad Nidą. Sołtys. Maciek.

2. **Eugenjusz Pankiewicz.** Pieśni
(tekst polski i francuski).
Zwiędły listek. On i ona. Kwiatek. Mazurek. Kołysanka. Dziedzina ojczysta.

3. **Roman Statkowski.** Kwartet Nr. 5
2 skrzypiec, altówka i wiolonczela.
Partytura (format mały).
Głosy.

4. **Henryk Melcer.** Dumka St. Moniuszki
Parafraza na skrzypce z tow. fortepianu.

5. **Jerzy Lefeld.** Sekstet Es-dur
2 skrzypiec, 2 altówki i 2 wiolonczele.
Partytura (format mały).
Głosy.

1. **Stanislas Moniuszko.** Choix de mélodies
(texte polonais).

CAHIER I.

CAHIER II.

2. **Eugène Pankiewicz.** Chansons
(texte polonais et texte français).
La fleur fanée. Elle et lui. Une fleur. Mazourka. Berceuse. Le pays natal.

3. **Romain Statkowski.** Quatuor Nr. 5
pour 2 violons, viole et violoncelle.
Partition (format de poche).
Parties d'instruments.

4. **Henri Melcer.** Paraphrase sur un thème de Moniuszko pour violon et piano.

5. **George Lefeld.** Sextuor en mi bémol maj.
pour 2 violons, 2 violes et 2 violoncelles.
Partition (format te poche).
Parties d'instruments.

Towarzystwo Wydawnicze Muzyki Polskiej

Société d'Edition de la Musique Polonaise

Skład Główny: Warszawa, Żórawia 16

Varsovie, Żórawia 16.

STANISŁAW

MONIUSZKO

PIEŚNI WYBRANE

II

1929

TOWARZYSTWO WYDAWNI
MUZYKI POLSKIEJ